

Макед. Куртулисамъ *с. м. сов.* освобождаюсь, спасаюсь; освобожусь, спасусь: Дѣволче-ту са дрѣпнувалу и са мѣчилу да побѣгне, но кату видѣлу чи нѣма да са куртулиса, трѣбувалу да изгури, рекло на чулякъ-тъ: „Какъ кю ма изгуришъ, що кю са научишъ? *D. S. p. 142.* Да ся завърнѣтъ прѣдставителіе-ти имъ та да ся куртулишатъ отъ даване обѣщаны-ты айлацы. *Л. Д. 1872 p. 263.*

Куртулія* *с. ж.* спасеніе: Богъ ѿ убилъ кучка-на Ламіа, Ми паднала на рамни пѣтица, Що поминвить, куртуліа немать. *М. 59. (ср. предш.).*

Куруджія* *с. м.* коруджия.

Курулекъ? *с. м.* лачуга?: Азъ си минувамъ така по край единъ курулекъ (*an einer Baracke*), слушаемъ, пици нѣщо. *Рш. 54.*

Куршумъ* (*gourchoun, s. t. 1. Plomb 2. Balle de plomb*; болгарская форма съ конечнымъ *М* есть съ тожде время болѣе древняя турецкая форма) *с. м.* 1) свинець. 2) пуля (*см. крушумъ*).

Кусамъ *с. м.* куснѣ.

Курыакъ *с. м.* волкъ? (*ср. сръб. курѣак*): Дѣвици почвѣтъ съ глумы да отправиѣтъ нѣкаквы си въпросы за пѣтела му, какъ то, пѣтель ти ѣ курыакъ! не знай да пѣй! *Пк. 119.*

Куси *междуметіе* не тронъ! (*въ обращеніи къ дѣтямъ, относительно състнаго*).

Куснѣ *м. сов.* Кусамъ, Кус(у)вамъ, Куснувамъ *м. дл.* отвѣдаю, отвѣдываю: Момци ѣдѣтъ заедно съ дѣвицы приканающе ся единъ други, нѣ дѣвицы сѣ скръмно ся приносятъ и не пиятъ вино, или твърдѣ помалко кусвѣтъ. *Пк. 95.* Въ яслѣтъ сичката плѣва останала отъ която нито кусалъ (волатъ). *Х. I, 26.* Ей тизе, младо невесто, кусни си благи ябукы. *Пс. 11—12 p. 172.*

Кустриж *м. дл. (обыкновенно съ предложеньемъ: подкустриж. ср. это)* пс-кушаю: Да не кустримъ и стрѣвимъ дѣца-та съ нѣща, кои-то не бива да имъ ся дадѣтъ. *Л. Д. 1872 p. 137.* Дѣца-та много лесно ся дразнятъ и кустрятъ, затова трѣбува много добрѣ да ся нази да ся не допуша да влизать при тѣхъ гостиѣ и роднины. *Л. Д. 1871 p. 120.*

Кусурлія* *пр.* съ недостаткомъ: Сяко пиѣ, когато го отведотъ при майка му, ше са прѣстори, кое на лудо, кое на сакато, кое на сляпо. Майка-та види, че доведено-то ѿ дятѣ е кусурлія. *Ч. 106. (см. смд.).*

Кусуръ* *с. м., ум.* Кусурець *с. м., (gouçour, s. a. 1. Manque, insuffisance, defectuosité 2. Action de manquer, d'être plus court qu'il ne faut pour atteindre un but 3. Vice, erreur, défaut)* недостатокъ (физическій или нравственный): Кой-то иска женѣ безъ кусуръ, безъ женѣ остая. *Ч. 173.* Абдулъ искалъ му прошка за непріятнитѣ недостатки (ку-